

Pár napja egy hosszú és fárasztó 14 órás utazással a hátunk mögött érkeztünk haza Kőszegre Atriból, Olaszország egyik gyöngyszeméből örök emlékekkel a tarsolyunkban.

Egy héttel előtte május 29.-én vasárnap késő délután szállt le a gépünk Pescaraban, ahol már mindenkire várt a vendéglátó családja. Külön-külön városokban lettünk elszállásolva, egymás közelében lévő városokban. Én különösen szerencsés helyzetben voltam, Silviben laktam, közvetlenül a tenger partján. A projekt központja Atri volt, Teramo megye egyik nagyobb városa. A hegy tetején helyezkedik el, hangulatos utcákkal, terekkel és épületekkel, gyönyörű rálátással a tengerre.

A hét folyamán minden délelőtt találkoztunk a projekt többi résztvevőjével Atri középiskolájában, ahol csoportokat alkotva dolgoztunk különböző projektfeladatokon. A fő téma az online világ hatása a hétköznapjainkra, valamint az egészséges életmód volt. Minden csoport készített egy prezentációt, ezen kívül egy plakátot, amit pénteken bemutatott a többi résztvevő előtt. Öt ország diákjai képviselték magukat: Olaszország, Románia, Spanyolország, Szlovénia és természetesen Magyarország. Ennek köszönhetően remek lehetőségünk volt az angol nyelvtudásunk fejlesztésére és más országok kultúrájának megismerésére.

Természetesen nem csak munkából állt a hetünk. A délutánokat és estéket együtt tölthettük, szabadon. Fürödtünk a homokos tengerparton, bejártuk a közeli városokat, látványosságokat, kipróbáltuk az olasz gasztronómia különböző fogásait. Azt biztosan állíthatom, hogy az ételek különösen fontos szerepet töltenek be az olaszok életében. Jobbnál jobb és finomabb ételeket próbálhattunk ki pizzákon és a tésztákon át egészen az édességekig.

Szerdán korán keltünk, hogy eljussunk Atriba, ahonnan közös busszal utaztunk el Rómába. Megtekintettük Róma nevezetességeit, hogy csak párat említsek: a Colosseumot, a Trevi-kutat, a Pantheont. Szabadidőre is jutott lehetőség, amikor mindenki felfedezhette saját maga a főváros utcáit. A hőség és a tömeg ellenére egy gyönyörű szép napot töltöttünk el, számos kilométerrel a lábunkban, úgyhogy jólesett elnyújtózni a buszban visszafelé.

Péntek este eljött a búcsúzkodás ideje. Nehezünkre esett elválni egymástól, hiszen egy remek közösség alakult ki ez alatt az egy hét alatt. Viszont tudunk vigasztalódni azzal, hogy augusztusban viszontlátjuk egymást, amikor ők látogatnak el hozzánk.

Kovács Bence (11.a)